

Arrest

nr. 317 713 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 29 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 augustus 2024 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. CHRISTIAENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op (...) 1998 geboren in Tbilisi en hebt u de Georgische nationaliteit. Op (...) /09/2022 trouwde u met M. A. (...) ((...)) waarna jullie vanuit Kutaisi naar Tbilisi verhuisden. Op een dag waren jullie daar onderweg naar huis toen jullie getuige werden van een vechtpartij waarbij iemand op een plein in elkaar werd geslagen. Jullie snelden de aangevallen persoon te hulp en stelden vast dat het een lid was van de LGBTQ-gemeenschap. Jullie begeleidden hem vervolgens naar een lokale LGBTQorganisatie waar u vervolgens werd gevraagd of u zich als vrijwilliger bij die organisatie wou aansluiten. U stemde in met het voorstel maar op een dag werd u telefonisch bedreigd door onbekenden die u bedreigden door u aan te

manen om de organisatie niet langer te ondersteunen. Daardoor raakte u zodanig bang dat u niet langer alleen naar buiten durfde te komen.

Hoewel u zelf geen politiek activiste was, en evenmin geaffilieerd was met de Nationale Bewegingpartij vergezelde u uw partner regelmatig naar betogingen. Op 7 en 8 maart 2023 namen jullie deel aan een anti-Russische betoging in de hoofdstad. Op een bepaald moment werd de menigte uit elkaar gedreven door middel van rubberkogels en traangas en raakte u in de commotie uw partner kwijt. Vervolgens werd u door twee gemaskerde mannen meegesleurd naar een plaats waar minder volk stond. Op dat moment was u zelf bedwelmd door het traangas en verkeerde u in shock waardoor u niet wist hoe lang u op die plaats was vastgehouden. U hoorde één van die mannen wel met uw gsm bellen, achteraf vernam u dat hij toen met uw partner aan het spreken was. Uw man was er, in tegenstelling tot u, wel in geslaagd om te ontkomen aan die ontvoeringspoging. Hij vond u vervolgens terug waarna jullie samen naar huis terugkeerden en vandaaruit naar Kutaisi terug te keren. Op 11/03/2023 verlieten jullie Georgië definitief vanuit Kutaisi om naar België te komen. Jullie kwamen de volgende dag aan en dienden op 15/03/2023 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielautoriteiten.

Ter staving legden u en uw partner de volgende documenten voor: de schriftelijke verklaringen die u bij uw advocaat had afgelegd, de schriftelijke verklaringen die uw echtgenoot bij jullie advocaat had afgelegd, de schriftelijke verklaringen die uw schoonbroer, en de grootouders van uw echtgenoot bij jullie advocaat had afgelegd, een kopie van uw paspoort en die van uw echtgenoot, 14 foto's die uw deelname aan betogingen in Georgië moest aantonen en de verwondingen die uw echtgenoot tijdens die betogingen had opgelopen, screenshots van sociale mediapagina's waarop citaten van vooraanstaande Georgische, Oekraïense en Russische politici vermeld staan, het geboortecertificaat van uw echtgenoot, uw huwelijkscertificaat, twee aanbevelingsbrieven van uw huidige Belgische werkgever voor zowel u als voor uw echtgenoot.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw partner. U haalde als bijkomende vrees de telefonische bedreigingen door onbekenden aan die u ontving omwille van uw vrijwilligerswerk bij een lokale LGBTQ-organisatie.

Betreffende de telefonische bedreigingen dient te worden gesteld dat deze bedreigingen gestopt waren nadat u stopte met uw werk voor deze organisatie. Bovendien werkte u maar heel kort voor deze organisatie, hebt u zelfs deze organisatie niet op de hoogte gebracht van de bedreigingen ondanks het feit dat zij voor mensenrechten opkwamen hetgeen de wenkbrauwen doet fronsen indien u daadwerkelijk bedreigd werd noch heeft u enige andere inspanning gedaan om de bedreigingen aan te klagen hetgeen redelijkerwijs wel verwacht kan worden (GV2 C. (...) P.4-6).

In het kader van de door uw partner ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongegronde karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook niet in uw hoofde besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw echtgenoot luidt als volgt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vervolging vreest in Georgië omwille van uw politiek activisme voor de Nationale Beweging en uw deelname aan antiregeringsbetogingen. Er dient echter te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de grove tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Zo beweerde u op het Commissariaat dat u na uw vaststelling van een overtreding tijdens de verkiezingen van 2020 naar huis onderweg was toen er een auto stopte. U werd gevraagd in te stappen hetgeen u dan ook deed om vervolgens naar een afgelegen plaats gebracht te worden waar u werd bedreigd en aangevallen (GV1 P. 12). Bij DvZ had u echter eerder verklaard dat u had geweigerd om in die bewuste auto te stappen waarna u erin werd gesleurd en ontvoerd werd door gemaskerde mannen die u naar een plek brachten waar u in elkaar werd geslagen (zie Vragenlijst DvZ P. 2).

Tijdens uw twee interview op het CGVS bleek overigens dat u reeds in de auto in elkaar was geslagen i.p.v. op de afgelegen plek waarna uw ontvoerders u buiten de stad afzetten en daarbij uw familie bedreigden (GV2 P. 8). Deze flagrante tegenstrijdigheden met betrekking tot uw filmincident tijdens de verkiezingen van 2020 plaatsten reeds bij een aanvang een groot voorbehoud op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts was u eveneens tegenstrijdig over uw belager die u had bedreigd na het bezoek aan uw advocaat op 9/03. Zo verklaarde u tijdens uw eerste interview op het CGVS dat u toen door onbekenden met een mes werd bedreigd (GV1 P. 11). Tijdens het tweede interview ontkende u dat dat het om meerdere belagers ging en dacht u louter dat hij een mes bij zich had (GV2 P. 5) ondanks het feit dat uw echtgenote ook tijdens haar tweede interview bevestigde dat u toen met een mes was bedreigd (GV2 C. (...) P. 8).

U verklaarde eveneens dat u uw aanvaller nooit face-to-face had gezien omdat hij u langs achter zou hebben aangevallen waardoor u zelfs niet zou kunnen zeggen hoe groot hij was of zijn haarkleur (GV2 P. 6). Uw echtgenote verklaarde echter dat u haar had verteld dat de aanvaller gemaskerd was (GV2 C. (...) P. 9), wat u, in het geval dat u langs achter was aangevallen, onmogelijk had kunnen vaststellen. Ook die flagrante tegenstrijdigheden met betrekking tot uw aanval na het bezoek aan uw advocaat brachten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog meer in het gedrang.

Voorts is het frappant dat u gedurende uw beide interviews geen enkele melding maakte van een incident op 24/02/2023 waarbij u in elkaar werd geslagen terwijl u echtgenote dat wel deed (GV2 C. (...) P. 7). zou hebben plaatsgevonden en waarbij u was betrokken terwijl uw echtgenote dat wel deed. Het feit dat zij geen verklaring had waarom u een dergelijk ernstig incident niet zou vermelden bovenop het gegeven dat jullie geen medische documenten konden voorleggen die haar verklaringen met betrekking tot dat bewuste incident konden staven (GV2 C. (...) P. 8) plaatste meer vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Wat de bewuste achtervolging door die onbekende persoon na uw bezoek aan de advocaat betreft dient overigens bemerkt te worden dat uw verklaringen daaromtrent weinig aannemelijk zijn in het licht van uw opmerkelijk laag politiek profiel.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet

in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Betreffende dat geweld en de intimidatie waaraan zowel u als uw echtgenote door de autoriteiten zouden zijn onderwerpen dient gewezen te worden op het feit dat alles zich telkens afspeelde binnen een context-gerelateerde context – met name tijdens manifestaties tegen de overheid. Uit de reeds vermelde COI over de Algemene Situatie in Georgië blijkt overigens dat het geweld en de intimidaties tijdens die evenementen zich voornamelijk richten tegen de organisatoren van die manifestaties (zie COI P. 33). Het feit dat jullie als louter gewone manifestanten systematisch aan vervolging door de autoriteiten zouden worden onderworpen kon bijgevolg niet overtuigen. Nergens uit jullie verklaringen blijkt overigens dat jullie ooit officieel zijn aangehouden of in beschuldiging werden gesteld door de autoriteiten, wat enkel meer vraagtekens plaatst bij hun daadwerkelijke intenties om jullie te vervolgen. Zelf slaagde u er niet eens in om op een overtuigende wijze te verklaren waarom de autoriteiten u op dergelijk doorgedreven wijze zouden vervolgen en kwam u niet verder dan het feit dat er nog andere demonstranten werden gearresteerd en onderdrukt tijdens de betogingen (GV1 P. 13)

Bovendien bleek dat u amper bescherming had gezocht voor uw problemen in Georgië.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Zo is het opmerkelijk dat u verklaarde sinds 2020 gevisieerd te zijn, slachtoffer te zijn geweest van bedreigingen en zelfs van een ontvoering (GV1 P. 12, GV2 P. 7-8) omwille van uw politiek activisme maar dat het tot maart 2023 zou duren alvorens u een eerste poging zou ondernemen om uw situatie aan te klagen (GV2 P. 5). De reden die u daarvoor opgaf -dat u bang was dat uw familie iets zou overkomen indien u een klacht zou indienen (GV P12), kon daarbij weinig overtuigen. Uit de verklaringen van uw echtgenote bleek immers dat ook uw echtgenote sinds jullie huwelijk op 02/09/2022, regelmatig telefonisch werd bedreigd, werd achtervolgd, werd gevisieerd en met de dood bedreigd (GV2 C. (...) P. 6; P. 7-8). Desondanks zochten jullie toen geen manieren om jullie situatie aan te klagen omdat volgens u de politie niets onderneemt en geen echte bescherming kan bieden (GV2 P. 9) en volgens uw echtgenote de politie mensen nooit echt heeft geholpen maar eerder zelf mensen bedreigt (GV2 C. (...) P. 6). Beide verklaringen zijn echter loutere blote beweringen die jullie op geen enkele wijze konden staven.

Wat uw zoektocht naar bescherming betreft nadat uw echtgenote was ontvoerd dient gewezen te worden op uw bevreedende beslissing om jullie aanklachtprocedure bij de advocaat stop te zetten nadat u door die onbekende persoon fysiek was bedreigd.. Het feit dat u tot die beslissing kwam om uw klachtneerlegging bij de advocaat stop te zetten uit overtuiging dat uw belagers u bij een volgende confrontatie zouden doden (GV1 P. 14) kon daarbij weinig overtuigen. Die beslissing wijst er namelijk op dat u de aanklacht van uw situatie, tegen het advies van uw advocaat in (GV2 P. 9) (GV2 C. (...) P. 10), moedwillig had stopgezet terwijl er mogelijks beschermingsmogelijkheden voor handen waren.

Betreffende de opmerkingen op de notities aangaande de tijd dat uw vrouw bij de organisatie heeft gewerkt en de periode dat u in Duitsland was dient te worden gesteld dat deze verder niet relevant zijn voor bovenstaande motivering.

Op basis van die vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u een vrees zou koesteren t.o.v. een terugkeer naar Georgië en komt u niet in aanmerking om als vluchteling erkend te worden in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. U komt voorts evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving voorlegde veranderen niets aan bovenstaande appreciatie. de schriftelijke verklaringen die zowel u, uw echtgenote, uw broer en grootouders bij jullie advocaat aflegden verandert niets aan de bovenstaande bevindingen. Dergelijke verklaringen zijn namelijk makkelijk in scène te zetten wat hun geloofwaardigheid relatief maakt. Uw paspoort en die van uw echtgenote, uw geboortecertificaat en jullie huwelijksakte hebben weinig relevantie voor uw asielaanspraak gezien het feit dat er niet aan jullie Georgische nationaliteit of aan jullie huwelijk wordt getwijfeld. De 14 foto's die uw deelname aan betogingen in Georgië bevestigen dat u aan betogingen had deelgenomen in Georgië, een gegeven dat evenmin in twijfel werd getrokken tijdens het onderzoek van uw asielmotieven. De voorgelegde foto's van uw verwondingen zeggen niets over de omstandigheden waarin u die hebt opgelopen, het feit dat u geen medische verslagen kon voorleggen die de oorzaak van die verwondingen enigszins konden staven maakte hun algemene bewijskracht eveneens relatief. Sowieso kunnen relatief lichte verwondingen opgelopen tijdens een manifestatie an sich niet leiden tot internationale bescherming gezien u niet aannemelijk maakt dat u buiten deze specifieke context door de autoriteiten werd geïdoleerd, laat staan op structurele wijze. De screenshots van de sociale mediapagina's verwijzen louter naar de algemene politieke situatie in Georgië zonder een rechtstreeks verband te leggen met de door u aangehaalde asielmotieven. De twee aanbevelingsbrieven van uw huidige Belgische werkgever hebben geen relevantie voor uw asielmotieven."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming in hoofdorde steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot, A. M., wiens zaak bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is gekend onder het nr. 321 678. Bovendien wijst de Raad erop dat verzoekende partij zich in haar verzoekschrift beperkt tot dezelfde middelen als deze opgeworpen door haar echtgenoot tegen de in zijn hoofd genomen beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus eveneens van 28 juni 2024.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 317 712 van 29 november 2024 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan A. M. Het arrest genomen in hoofd van de echtgenoot van verzoekende partij luidt als volgt:

"1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u op (...) 1998 geboren in Kutaisi en hebt u de Georgische nationaliteit. U woonde daar heel uw leven en zette u daar sinds 2019 in voor de Nationale Beweging als activist zonder lidmaatschap. Zo nam u deel aan betogingen en verspreidde u informatie over de partij. U nam eveneens deel aan de betogingen van 20/06/2020 tegen Russisch parlementslid Sergei Gravitov. In dat jaar werkte u eveneens als toezichthouder tijdens de verkiezingen. U stelde daar toen een overtreding vast en kon die op video vastleggen. Toen u later onderweg was naar huis werd u tegengehouden door gemaskerde mannen en gedwongen om in een auto te stappen. Vervolgens reden jullie naar een afgelegen plek waar u werd aangevallen en waar ermee gedreigd werd dat uw familieleden iets zou overkomen indien u niet met uw activiteiten zou stoppen.

Omwille van uw politieke overtuiging kreeg u eveneens problemen met een docent aan de universiteit waar u studeerde. De docent deelde uw politieke overtuiging niet en na een conflict was u genoodzaakt om uw studies aan de universiteit in het jaar 2019-2020 stop te zetten. Op 02/09/2022 trad u in het huwelijk met C. N. (...) ((...)), waarna jullie samen naar Tbilisi verhuisden. Op 7/03/2023 en op 8/03/2023 nam u er deel aan antiregeringsbetogingen. Tijdens die manifestaties werden de manifestanten met traangas uiteengedreven. U werd toen met een rubberen stok geslagen, raakte gekwetst maar kon net ontkomen aan een arrestatie toen u door de ordediensten tevergeefs werd gedwongen om in een auto te stappen. Uw vrouw werd toen wel opgepakt door twee personen waarna zij meegenomen werd naar een straat nabij het parlamentsgebouw om vervolgens bedreigd te worden. U probeerde haar rond die tijd ongeveer een half uur lang tevergeefs te bellen en kon haar niet vinden. Na een zoveelste poging om haar telefonisch te bereiken nam er een man op die ermee dreigde dat jullie moesten stoppen met jullie activiteiten want dat er anders geen toekomst voor jullie zou zijn en dat u goed voor uw vrouw moest zorgen. Kort daarna trof u uw echtgenote alleen aan in een straat naast het parlamentsgebouw.

U besliste vervolgens om onmiddellijk vanuit Tbilisi naar Kutaisi terug te keren. Op 9/03 trok u daar naar uw advocaat om uw situatie aan te klagen voor het geval dat men u zou komen arresteren. U merkte toen reeds dat u werd achtervolgd. Diezelfde avond werd u door een onbekend persoon met een mes bedreigd en

aangemaand om met uw activiteiten te stoppen. met uw activiteiten omdat u geen nieuwe kans zou krijgen en dat er u iets ergs zou overkomen. U werd vervolgens bang en kreeg last van stress waardoor u antidepressiva moest innemen. Net omdat u geen kans kreeg om als jongeman in Georgië een normaal leven te leiden – u werd gehinderd in uw studies en kon geen vast werk vinden – besliste u om het land samen met uw echtgenote te verlaten. Op 11/03/2023 vertrokken jullie vanuit Georgië om op 12/03/2023 in België aan te komen en er op 15/03/2023 een verzoek tot internationale bescherming in te dienen bij de lokale asielinstanties.

Ter staving legden u en uw partner de volgende documenten voor: de schriftelijke verklaringen die u bij uw advocaat had afgelegd, de schriftelijke verklaringen die uw echtgenote bij jullie advocaat had afgelegd, de schriftelijke verklaringen die uw broer, en uw beide grootouders bij jullie advocaat had afgelegd, een kopie van uw paspoort en die van uw echtgenote, 14 foto's die uw deelname aan betogingen in Georgië moest aantonen en de verwondingen die u tijdens die betogingen had opgelopen, screenshots van sociale mediapagina's waarop citaten van vooraanstaande Georgische, Oekraïense en Russische politici vermeld staan, uw geboortecertificaat, uw huwelijkscertificaat, twee aanbevelingsbrieven van uw huidige Belgische werkgever voor zowel u als voor uw echtgenote.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u vervolging vreest in Georgië omwille van uw politiek activisme voor de Nationale Beweging en uw deelname aan antiregeringsbetogingen. Er dient echter te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de grove tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Zo beweerde u op het Commissariaat dat u na uw vaststelling van een overtreding tijdens de verkiezingen van 2020 naar huis onderweg was toen er een auto stopte. U werd gevraagd in te stappen hetgeen u dan ook deed om vervolgens naar een afgelegen plaats gebracht te worden waar u werd bedreigd en aangevallen (GV1 P. 12). Bij DvZ had u echter eerder verklaard dat u had geweigerd om in die bewuste auto te stappen waarna u erin werd gesleurd en ontvoerd werd door gemaskerde mannen die u naar een plek brachten waar u in elkaar werd geslagen (zie Vragenlijst DvZ P. 2).

Tijdens uw twee interview op het CGVS bleek overigens dat u reeds in de auto in elkaar was geslagen i.p.v. op de afgelegen plek waarna uw ontvoerders u buiten de stad afzetten en daarbij uw familie bedreigden (GV2 P. 8). Deze flagrante tegenstrijdigheden met betrekking tot uw filmincident tijdens de verkiezingen van 2020 plaatsten reeds bij een aanvang een groot voorbehoud op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Voorts was u eveneens tegenstrijdig over uw belager die u had bedreigd na het bezoek aan uw advocaat op 9/03. Zo verklaarde u tijdens uw eerste interview op het CGVS dat u toen door onbekenden met een mes werd bedreigd (GV1 P. 11). Tijdens het tweede interview ontkende u dat dat het om meerdere belagers ging en dacht u louter dat hij een mes bij zich had (GV2 P. 5) ondanks het feit dat uw echtgenote ook tijdens haar tweede interview bevestigde dat u toen met een mes was bedreigd (GV2 C. (...) P. 8).

U verklaarde eveneens dat u uw aanvaller nooit face-to-face had gezien omdat hij u langs achter zou hebben aangevallen waardoor u zelfs niet zou kunnen zeggen hoe groot hij was of zijn haarkleur (GV2 P. 6). Uw echtgenote verklaarde echter dat u haar had verteld dat de aanvaller gemaskerd was (GV2 C. (...) P. 9), wat u, in het geval dat u langs achter was aangevallen, onmogelijk had kunnen vaststellen. Ook die flagrante tegenstrijdigheden met betrekking tot uw aanval na het bezoek aan uw advocaat brachten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog meer in het gedrang.

Voorts is het frappant dat u gedurende uw beide interviews geen enkele melding maakte van een incident op 24/02/2023 waarbij u in elkaar werd geslagen terwijl u echtgenote dat wel deed (GV2 C. (...) P. 7). zou hebben plaatsgevonden en waarbij u was betrokken terwijl uw echtgenote dat wel deed. Het feit dat zij geen verklaring had waarom u een dergelijk ernstig incident niet zou vermelden bovenop het gegeven dat jullie geen medische documenten konden voorleggen die haar verklaringen met betrekking tot dat bewuste incident konden staven (GV2 C. (...) P. 8) plaatste meer vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Wat de bewuste achtervolging door die onbekende persoon na uw bezoek aan de advocaat betreft dient overigens bemerkt te worden dat uw verklaringen daaromtrent weinig aannemelijk zijn in het licht van uw opmerkelijk laag politiek profiel.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens

de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Betreffende dat geweld en de intimidatie waaraan zowel u als uw echtgenote door de autoriteiten zouden zijn onderworpen dient gewezen te worden op het feit dat alles zich telkens afspeelde binnen een context-gerelateerde context – met name tijdens manifestaties tegen de overheid. Uit de reeds vermelde COI over de Algemene Situatie in Georgië blijkt overigens dat het geweld en de intimidaties tijdens die evenementen zich voornamelijk richtten tegen de organisatoren van die manifestaties (zie COI P. 33). Het feit dat jullie als louter gewone manifestanten systematisch aan vervolging door de autoriteiten zouden worden onderworpen kon bijgevolg niet overtuigen. Nergens uit jullie verklaringen blijkt overigens dat jullie ooit officieel zijn aangehouden of in beschuldiging werden gesteld door de autoriteiten, wat enkel meer vraagtekens plaatst bij hun daadwerkelijke intenties om jullie te vervolgen. Zelf slaagde u er niet eens in om op een overtuigende wijze te verklaren waarom de autoriteiten u op dergelijk doorgedreven wijze zouden vervolgen en kwam u niet verder dan het feit dat er nog andere demonstranten werden gearresteerd en onderdrukt tijdens de betogingen (GV1 P. 13)

Bovendien bleek dat u amper bescherming had gezocht voor uw problemen in Georgië.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de

laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Zo is het opmerkelijk dat u verklaarde sinds 2020 geïsoleerd te zijn, slachtoffer te zijn geweest van bedreigingen en zelfs van een ontvoering (GV1 P. 12, GV2 P. 7-8) omwille van uw politiek activisme maar dat het tot maart 2023 zou duren alvorens u een eerste poging zou ondernemen om uw situatie aan te klagen (GV2 P. 5). De reden die u daarvoor opgaf -dat u bang was dat uw familie iets zou overkomen indien u een klacht zou indienen (GV P12), kon daarbij weinig overtuigen. Uit de verklaringen van uw echtgenote bleek immers dat ook uw echtgenote sinds jullie huwelijk op 02/09/2022, regelmatig telefonisch werd bedreigd, werd achtervolgd, werd geïsoleerd en met de dood bedreigd (GV2 C. (...) P. 6; P. 7-8). Desondanks zochten jullie toen geen manieren om jullie situatie aan te klagen omdat volgens u de politie niets onderneemt en geen echte bescherming kan bieden (GV2 P. 9) en volgens uw echtgenote de politie mensen nooit echt heeft geholpen maar eerder zelf mensen bedreigt (GV2 C. (...) P. 6). Beide verklaringen zijn echter loutere blote beweringen die jullie op geen enkele wijze konden staven.

Wat uw zoektocht naar bescherming betreft nadat uw echtgenote was ontvoerd dient gewezen te worden op uw bevreemdende beslissing om jullie aanklachtprocedure bij de advocaat stop te zetten nadat u door die onbekende persoon fysiek was bedreigd.. Het feit dat u tot die beslissing kwam om uw klachtneerlegging bij de advocaat stop te zetten uit overtuiging dat uw belagers u bij een volgende confrontatie zouden doden (GV1 P. 14) kon daarbij weinig overtuigen. Die beslissing wijst er namelijk op dat u de aanklacht van uw situatie, tegen het advies van uw advocaat in (GV2 P. 9) (GV2 C. (...) P. 10), moedwillig had stopgezet terwijl er mogelijks beschermingsmogelijkheden voor handen waren.

Betreffende de opmerkingen op de notities aangaande de tijd dat uw vrouw bij de organisatie heeft gewerkt en de periode dat u in Duitsland was dient te worden gesteld dat deze verder niet relevant zijn voor bovenstaande motivering.

Op basis van die vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u een vrees zou koesteren t.o.v. een terugkeer naar Georgië en komt u niet in aanmerking om als vluchteling erkend te worden in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. U komt voorts evenmin in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u ter staving voorlegde veranderen niets aan bovenstaande appreciatie.

de schriftelijke verklaringen die zowel u, uw echtgenote, uw broer en grootouders bij jullie advocaat aflegden verandert niets aan de bovenstaande bevindingen. Dergelijke verklaringen zijn namelijk makkelijk in scène te zetten wat hun geloofwaardigheid relatief maakt. Uw paspoort en die van uw echtgenote, uw geboortecertificaat en jullie huwelijksakte hebben weinig relevantie voor uw asielsituatie gezien het feit dat er niet aan jullie Georgische nationaliteit of aan jullie huwelijk wordt getwijfeld. De 14 foto's die uw deelname aan betogingen in Georgië bevestigen dat u aan betogingen had deelgenomen in Georgië, een gegeven dat evenmin in twijfel werd getrokken tijdens het onderzoek van uw asielmotieven. De voorgelegde foto's van uw verwondingen zeggen niets over de omstandigheden waarin u die hebt opgelopen, het feit dat u geen medische verslagen kon voorleggen die de oorzaak van die verwondingen enigszins konden staven maakte hun algemene bewijskracht eveneens relatief. Sowieso kunnen relatief lichte verwondingen opgelopen tijdens een manifestatie an sich niet leiden tot internationale bescherming gezien u niet aannemelijk maakt dat u buiten deze specifieke context door de autoriteiten werd geïsoleerd, laat staan op structurele wijze. De screenshots van de sociale mediapagina's verwijzen louter naar de algemene politieke situatie in Georgië zonder een rechtstreeks verband te leggen met de door u aangehaalde asielmotieven. De twee aanbevelingsbrieven van uw huidige Belgische werkgever hebben geen relevantie voor uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partij de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in haar hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

2.2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.4. Bij terugkeer naar Georgië vreest verzoekende partij vervolging omwille van haar politiek activisme voor de Nationale Beweging en haar deelname aan antiregeringsbetogingen (notities CGVS d.d. 01/06/2023, p. 10-11).

2.2.5. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekende partij niet kan volstaan met een loutere verwijzing naar haar politiek profiel – uit haar verklaringen en bijgebrachte documenten blijkt dat zij sinds 2019 politiek activist is voor de Nationale Beweging en meer bepaald voor deze partij informatie verspreidde, deelnam aan betogingen en in 2020 als toezichthouder werkte tijdens de verkiezingen – om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Immers blijkt uit de door verwerende partij aangebrachte “COI Focus” betreffende “Georgië. Algemene situatie” van 11 januari 2023 dat er voor laaggeplaatste opposanten/critici van het regime geen sprake is van veralgemeende vervolging en dat hooggeplaatste opposanten/critici wel blootstaan aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Verzoekende partij beperkt zich desbetreffend tot de loutere opmerking dat de Public Defender geen rechterlijke macht heeft en enkel een soort ombudsdienst is die de wetgevende en uitvoerende macht bijstaat

en adviseert, doch brengt geen andersluidende informatie bij die voorgaande vaststelling inzake de risico's voor respectievelijk laag- en hooggeplaatste opposanten/critici van het regime in een ander daglicht stelt. In hoeverre opposanten/critici van het regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. Uit wat volgt blijkt evenwel dat verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen dat er in haar concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

2.2.6. In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad immers dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij in Georgië geïmagineerd te worden omwille van haar politieke activiteiten. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij en haar echtgenote flagrant tegenstrijdige verklaringen afleggen over hun problemen in dit verband.

Vooreerst dient te worden gewezen op de flagrant tegenstrijdige verklaringen van verzoekende partij aangaande het door haar voorgehouden incident na haar vaststelling van een overtreding tijdens de verkiezingen van 2020 waarbij een auto bij haar zou zijn gestopt toen zij onderweg naar huis was. Door verwerende partij wordt hieromtrent dienstig het volgende vastgesteld: "Vooreerst dient er gewezen te worden op de grove tegenstrijdigheden in uw verklaringen. Zo beweerde u op het Commissariaat dat u na uw vaststelling van een overtreding tijdens de verkiezingen van 2020 naar huis onderweg was toen er een auto stopte. U werd gevraagd in te stappen hetgeen u dan ook deed om vervolgens naar een afgelegen plaats gebracht te worden waar u werd bedreigd en aangevallen (GV1 P. 12). Bij DvZ had u echter eerder verklaard dat u had geweigerd om in die bewuste auto te stappen waarna u erin werd gesleurd en ontvoerd werd door gemaskerde mannen die u naar een plek brachten waar u in elkaar werd geslagen (zie Vragenlijst DvZ P. 2). Tijdens uw twee interview op het CGVS bleek overigens dat u reeds in de auto in elkaar was geslagen i.p.v. op de afgelegen plek waarna uw ontvoerders u buiten de stad afzetten en daarbij uw familie bedreigden (GV2 P. 8). Deze flagrante tegenstrijdigheden met betrekking tot uw filmincident tijdens de verkiezingen van 2020 plaatsten reeds bij een aanvang een groot voorbehoud op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

Daarnaast slaagt verzoekende partij er evenmin in eenduidige verklaringen af te leggen over haar belager die haar had bedreigd na het bezoek aan haar advocaat op 9 maart 2023 en stroken haar verklaringen bovendien evenmin met hetgeen haar echtgenote hieromtrent verklaarde. In de bestreden beslissing wordt desbetreffend op goede gronden het volgende gemotiveerd: "Voorts was u eveneens tegenstrijdig over uw belager die u had bedreigd na het bezoek aan uw advocaat op 9/03. Zo verklaarde u tijdens uw eerste interview op het CGVS dat u toen door onbekenden met een mes werd bedreigd (GV1 P. 11). Tijdens het tweede interview ontkende u dat dat het om meerdere belagers ging en dacht u louter dat hij een mes bij zich had (GV2 P. 5) ondanks het feit dat uw echtgenote ook tijdens haar tweede interview bevestigde dat u toen met een mes was bedreigd (GV2 C. (...) P. 8).

U verklaarde eveneens dat u uw aanvaller nooit face-to-face had gezien omdat hij u langs achter zou hebben aangevallen waardoor u zelfs niet zou kunnen zeggen hoe groot hij was of zijn haarkleur (GV2 P. 6). Uw echtgenote verklaarde echter dat u haar had verteld dat de aanvaller gemaskerd was (GV2 C. (...) P. 9), wat u, in het geval dat u langs achter was aangevallen, onmogelijk had kunnen vaststellen. Ook die flagrante tegenstrijdigheden met betrekking tot uw aanval na het bezoek aan uw advocaat brachten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog meer in het gedrang."

Betreffende deze achtervolging door een onbekende persoon na haar bezoek aan de advocaat, volgt de Raad de commissaris-generaal bovendien waar deze opmerkt dat haar verklaringen hierover tevens weinig aannemelijk zijn in het licht van haar opmerkelijk laag politiek profiel en de hierboven vermelde informatie waaruit blijkt dat er geen sprake is van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het regime.

Ten slotte wordt het ongeloofwaardige karakter van de door verzoekende partij en haar echtgenote voorgehouden problemen finaal ondergraven door het feit dat haar echtgenote gewag maakt van een incident op 24 februari 2023 waarbij verzoekende partij in elkaar zou zijn geslagen terwijl verzoekende partij hierover met geen woord repte tijdens haar persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal. Door verwerende partij wordt hieromtrent terecht het volgende gesteld: "Voorts is het frappant dat u gedurende uw beide interviews geen enkele melding maakte van een incident op 24/02/2023 waarbij u in elkaar werd geslagen terwijl u echtgenote dat wel deed (GV2 C. (...) P. 7). zou hebben plaatsgevonden en waarbij u was betrokken terwijl uw echtgenote dat wel deed. Het feit dat zij geen verklaring had waarom u een dergelijk ernstig incident niet zou vermelden bovenop het gegeven dat jullie geen medische documenten konden voorleggen die haar verklaringen met betrekking tot dat bewuste incident konden staven (GV2 C. (...) P. 8) plaatste meer vraagtekens bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven."

Het verweer in het verzoekschrift werpt hierop geen ander licht.

Wat betreft vooreerst haar betoog dat zij geen kopie van de notities van haar eerste persoonlijk onderhoud ontving, ondanks haar vraag daartoe, waardoor zij deze notities niet kon controleren op fouten, wijst de Raad erop dat artikel 57/5quater, § 2 van de Vreemdelingenwet in dit verband het volgende bepaalt: “De verzoeker om internationale bescherming of zijn advocaat kan schriftelijk een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aanvragen.

Wanneer deze aanvraag de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen binnen twee werkdagen na het persoonlijk onderhoud bereikt, betekent de Commissaris-generaal de kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud aan de verzoeker om internationale bescherming of aan zijn advocaat alvorens een beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming te nemen.

De kopie van de notities wordt door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen betekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/2.”

Artikel 51/2, vijfde lid van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: “Onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, is elke kennisgeving geldig wanneer ze naar de gekozen woonplaats van betrokkene verstuurd wordt bij een ter post aangetekende zending of per bode tegen ontvangstbewijs. Wanneer de vreemdeling woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost of via elke andere bij een koninklijk besluit toegelaten betekeniswijze”.

De Raad kan enkel vaststellen dat het administratief dossier stukken bevat blijkens dewelke het Commissariaat-generaal, na het ontvangen van een aanvraag voor een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 1 juni 2023, op 13 november 2023 een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 1 juni 2023 per aangetekend schrijven zou hebben verstuurd naar de door verzoekende partij gekozen woonplaats, alsook, na het ontvangen van een aanvraag voor een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud op 12 maart 2024 en de verklaring van verzoekende partij tijdens dit tweede persoonlijk onderhoud dat zij de notities van haar eerste persoonlijk onderhoud niet had ontvangen (zie notities CGVS d.d. 12 maart 2024, p. 6), op 15 maart 2024 een kopie van de notities van beide persoonlijke onderhouden (d.d. 1 juni 2023 en d.d. 12 maart 2024) zou hebben verstuurd naar de door verzoekende partij gekozen woonplaats (zie administratief dossier, stuk 4, map “Bijkomende informatie”, aangetekend schrijven d.d. 13 november 2013 en d.d. 15 maart 2024). Deze kopieën zouden als bijlage zijn gevoegd bij de aangetekende zendingen, doch uit de stukken van het administratief dossier kan niet worden afgeleid welke bijlagen daadwerkelijk werden gevoegd bij de respectievelijke aangetekende zendingen en of inderdaad een kopie van de notities van beide persoonlijke onderhouden naar de door verzoekende partij gekozen woonplaats werd verstuurd. Wat er ook van zij, de Raad merkt op dat noch uit de lezing van artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet, noch uit enige andere bepaling blijkt dat het niet (tijdig) betekenen van de kopie van het gehoorverslag, op enige wijze wordt gesanctioneerd. Het niet naleven door verwerende partij van de verplichtingen die voortvloeien uit artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet, houdt enkel in dat het wettelijk vermoeden dat de verzoeker om internationale bescherming instemt met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud niet speelt. Het staat verzoekende partij vrij om eventuele opmerkingen over de inhoud van deze gehoorverslagen kenbaar te maken in het kader van onderhavig beroep in volle rechtsmacht. Evenwel dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij, gelet op wat volgt, niet overtuigt waar zij stelt dat haar verklaringen tijdens haar persoonlijke onderhouden op het Commissariaat-generaal foutief zouden zijn vertaald en/of genoteerd. Verzoekende partij toont derhalve niet in concreto aan welke nadelige gevolgen het feit dat zij geen kopie van de notities van haar eerste persoonlijk onderhoud zou hebben ontvangen voor haar zou hebben gehad of op welke wijze zulks van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing.

Waar verzoekende partij tracht te laten uitschijnen dat bepaalde van haar verklaringen tijdens haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en haar persoonlijke onderhouden op het Commissariaat-generaal verkeerd werden vertaald en/of genoteerd, stelt de Raad vast dat verzoekende partij er niet in slaagt zulks in concreto aannemelijk maken. Dient immers te worden vastgesteld dat de neerslag van haar desbetreffende verklaringen tijdens de respectievelijke onderhouden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal niet voor interpretatie vatbaar is en dat verzoekende partij op geen enkele wijze aanduidt hoe etymologisch of door meervoudige betekenis van woorden en begrippen in de vertaling deze conversaties op een foutieve wijze konden zijn neergeschreven. Wat betreft de vermeende foutieve neerslag van haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wijst de Raad er bovendien op dat uit de inhoud van het administratief dossier blijkt dat het verslag van haar verklaringen achteraf aan haar werd voorgelezen, waarna verzoekende partij het voor akkoord ondertekende (zie administratief dossier, stuk 4, map “Bijkomende informatie”, vragenlijst CGVS). Evenmin maakte verzoekende partij melding van deze vermeende onjuistheden in het verslag van de Dienst Vreemdelingenzaken toen haar bij de aanvang van haar eerste persoonlijk onderhoud gevraagd werd naar het verloop van haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zij gaf er daarentegen expliciet aan dat met uitzondering van de verkeerde weergave van een welbepaalde datum – waarop de vastgestelde tegenstrijdigheden evenwel geen betrekking hebben – haar verklaringen er correct genoteerd werden (notities CGVS d.d. 01/06/2023, p. 3). Het komt dan ook geenszins overtuigend over dat verzoekende partij thans in haar verzoekschrift oppert dat haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet correct zouden zijn genoteerd. Ook haar kritiek op de vertaling van haar verklaringen tijdens haar persoonlijke onderhouden op het Commissariaat-generaal kan geenszins

ernstig worden genoemd. De Raad wijst er te dezen op dat bij de aanvang van haar persoonlijke onderhouden telkens aan verzoekende partij gevraagd werd of zij de tolk begreep, hetgeen zij bevestigde. Eveneens werd er verduidelijkt dat zij eventuele problemen inzake de vertaling of communicatie kon melden, hetgeen zij naliet te doen. Noch verzoekende partij, noch haar advocaat formuleerde, wanneer daartoe aan het einde van de persoonlijke onderhouden de kans werd geboden, verder enige opmerking inzake de vertaling of communicatie. Bovendien blijkt uit de notities dat de persoonlijke onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen hieruit geen problemen inzake de communicatie of vertaling worden afgeleid. Verzoekende partij maakt dan ook geenszins in concreto aannemelijk dat haar verklaringen aldaar verkeerd werden vertaald en/of genoteerd.

Vervolgens betwist verzoekende partij dat zij en haar echtgenote verschillende verklaringen zouden hebben afgelegd over de persoon die haar belaagde na haar bezoek aan haar advocaat op 9 maart 2023. Verzoekende partij stelt dat zij “inderdaad (...) langs achteren was aangevallen” doch “zich na de aanval wel omgedraaid (heeft) en (...) zijn aanvaller (zag) weglopen” waardoor zij “kon (...) zien dat die man een kap droeg en een mondmasker aanhad”. De Raad bemerkt evenwel dat zulks geenszins strookt met hetgeen verzoekende partij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud verklaarde, waar zij immers duidelijk aangaf haar aanvaller niet te kunnen beschrijven omdat hij haar langs achter had aangevallen en zij hem niet heeft gezien (notities CGVS d.d. 12/03/2023, p. 6). Het is dan ook geenszins ernstig dat zij post factum plots beweert haar aanvaller wel degelijk te hebben gezien met name toen hij wegliep. Het louter achteraf aanpassen van haar verklaringen heft geenszins de vastgestelde tegenstrijdigheid op.

Verder biedt ook haar uitleg dat zij het incident van 24 februari 2023 niet vermeldde tijdens haar persoonlijke onderhouden omdat zij hieromtrent reeds documenten had neergelegd, zij meende dat deze documenten voor zich spraken en haar hierover geen vragen werden gesteld, geenszins soelaas. Immers dient erop te worden gewezen dat verzoekende partij tijdens haar twee persoonlijke onderhouden uitvoerig bevraagd werd inzake haar problemen in haar land van herkomst waarop zij haar verzoek om internationale bescherming steunt, waardoor in alle redelijkheid van haar mag worden verwacht dat zij spontaan gewag zou hebben gemaakt van het feit dat zij tevens op 24 februari 2023 in elkaar geslagen zou zijn geweest toen zij samen met haar echtgenote onderweg naar huis was na een manifestatie, zoals haar echtgenote op het Commissariaat-generaal verklaarde (zie notities CGVS N. d.d. 12/03/2024, p. 7-8). De vaststelling dat zij hierover evenwel met geen woord repte, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit incident.

Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de vaststelling dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas en haar bewering in haar land van herkomst te worden gevisieerd omwille van haar politieke activiteiten.

2.2.7. Voorts kan ook uit het geweld en de intimidatie waaraan zowel verzoekende partij als haar echtgenote door de autoriteiten zouden zijn onderworpen tijdens hun deelname aan manifestaties tegen de overheid an sich geen gegronde vrees voor vervolging worden afgeleid. Immers duidt de Raad erop dat in de bestreden beslissing dienaangaande terecht als volgt wordt gemotiveerd: “Betreffende dat geweld en de intimidatie waaraan zowel u als uw echtgenote door de autoriteiten zouden zijn onderworpen dient gewezen te worden op het feit dat alles zich telkens afspeelde binnen een context-gerelateerde context – met name tijdens manifestaties tegen de overheid. Uit de reeds vermelde COI over de Algemene Situatie in Georgië blijkt overigens dat het geweld en de intimidaties tijdens die evenementen zich voornamelijk richten tegen de organisatoren van die manifestaties (zie COI P. 33). Het feit dat jullie als louter gewone manifestanten systematisch aan vervolging door de autoriteiten zouden worden onderworpen kon bijgevolg niet overtuigen. Nergens uit jullie verklaringen blijkt overigens dat jullie ooit officieel zijn aangehouden of in beschuldiging werden gesteld door de autoriteiten, wat enkel meer vraagtekens plaatst bij hun daadwerkelijke intenties om jullie te vervolgen. Zelf slaagde u er niet eens in om op een overtuigende wijze te verklaren waarom de autoriteiten u op dergelijk doorgedreven wijze zouden vervolgen en kwam u niet verder dan het feit dat er nog andere demonstranten werden gearresteerd en onderdrukt tijdens de betogingen (GV1 P. 13).”

2.2.8. Wat betreft nog het verweer van verzoekende partij inzake de motivering van verwerende partij omtrent de in Georgië aanwezige beschermingsmogelijkheden en de beperkte pogingen van verzoekende partij om bescherming te zoeken voor haar problemen, wijst de Raad erop dat dit een overtoollig motief betreft zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoekende partij aldus geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Uit wat voorafgaat blijkt immers dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de bewering van verzoekende partij in Georgië op systematische wijze te worden gevisieerd wegens haar politieke activiteiten, waardoor enige bescherming desbetreffend derhalve niet aan de orde is.

2.2.9. Inzake de door verzoekende partij bijgebrachte documenten (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten), oordeelt de Raad nog dat deze geen ander licht werpen op bovenstaande bevindingen. Immers dient de commissaris-generaal te worden gevolgd waar deze hieromtrent motiveert dat “de

schriftelijke verklaringen die zowel u, uw echtgenote, uw broer en grootouders bij jullie advocaat aflegden verandert niets aan de bovenstaande bevindingen. Dergelijke verklaringen zijn namelijk makkelijk in scène te zetten wat hun geloofwaardigheid relatief maakt. Uw paspoort en die van uw echtgenote, uw geboortecertificaat en jullie huwelijksakte hebben weinig relevantie voor uw asielrelaas gezien het feit dat er niet aan jullie Georgische nationaliteit of aan jullie huwelijk wordt getwijfeld. De 14 foto's die uw deelname aan betogingen in Georgië bevestigen dat u aan betogingen had deelgenomen in Georgië, een gegeven dat evenmin in twijfel werd getrokken tijdens het onderzoek van uw asielmotieven. De voorgelegde foto's van uw verwondingen zeggen niets over de omstandigheden waarin u die hebt opgelopen, het feit dat u geen medische verslagen kon voorleggen die de oorzaak van die verwondingen enigszins konden staven maakte hun algemene bewijskracht eveneens relatief. Sowieso kunnen relatief lichte verwondingen opgelopen tijdens een manifestatie an sich niet leiden tot internationale bescherming gezien u niet aannemelijk maakt dat u buiten deze specifieke context door de autoriteiten werd geïdoleerd, laat staan op structurele wijze. De screenshots van de sociale mediapagina's verwijzen louter naar de algemene politieke situatie in Georgië zonder een rechtstreeks verband te leggen met de door u aangehaalde asielmotieven. De twee aanbevelingsbrieven van uw huidige Belgische werkgever hebben geen relevantie voor uw asielmotieven."

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen aangebracht die hieraan afbreuk doen.

2.2.10. Uit wat voortvloeit, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.11. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet-toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voortvloeit is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat voortvloeit uit het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofd van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van het overtuigend bevonden motief – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofd van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen."

De motivering in de bestreden beslissing aangaande de door verzoekende partij aangehaalde eigen problemen, met name de telefonische bedreigingen door onbekenden die zij ontving omwille van haar vrijwilligerswerk bij een lokale lgbtq-organisatie, wordt door verzoekende partij geheel ongemoeid gelaten waardoor deze als onbetwist en vaststaand wordt beschouwd.

Derhalve kan ook ten aanzien van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT